

Călimănești cu un zapis de mărturie de la Maxin paharnic și de la Roman și Tănăsie șetrar și de la Vasilie și Dumitru și Arion și Ștefan din Călimănești, în care serie că a venit înaintea lor Nastasia, fiica Ruscăi, nepoata Negritei, strănepoata Măriei și a vindut dreapta ei ocină și dedină din uricul de vislujenie pe care l-au avut străbunii ei Oană Roșca și Cojea Pătru de la Ilie voievod și din alt uric de întărire pe care l-a avut bunica ei Mărie de la Petru voievod cel Bătrîn din jumătatea satului Călimănești a patra parte și din jumătatea satului Tămășani iarăși a patra parte, cu loc de mori la pârîul Tutova cu. ¹ Acea ea a vindut-o <slugii noastre> mai sus scrisului Buculeiu p<aharnic>. ¹ mărturia atitor slugi ale domniei mele și am crezut. Și de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrisului Buculeiu paharnic din Călimănești peste aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Călimănești și din satul Tămășani, cu loc de mori la Tutova.

De aceea să-i fie și de la <noi> uric și cumpărătură cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris în Iași în anul 7126 (1618), martie 30 zile.

Însuși domnul a poruncit.

... ¹ a semnat <m.p.>.

Original slav hirtie, pecete aplicată, căzută. Arhiva Academiei R.P.R., E, (1448—1838), Succesiunea Adamachi, Documentele moșiei Călimănești cu trupurile Giosana, Tămășenii și altele.

Pe verso serie: *исписок саркѣхъ дѣла Пятръ боя дѣ Климѣнши.*

Satul Călimănești, la Tutova, mai sus de Lalești (сѣла на Тѣторѣ, на имѣ Климѣнши..... по кѣни Лалѣи), este atestat într-un document din anul 1439 (Costăchescu, *Doc. moldovenești*, vol. II, d. 17, p. 52), prin care, printre alte sate, lui Oană Roșca și fratelui său Cojea Pătru li se întărește și Călimănești. De altfel afirmația din documentul nostru: *Срѣхъ за писаніе что имѣли прѣдѣломъ и..... въ Нѣмъ коюгда* se referă tocmai la privilegiul emis în 1439 de Ilie și Ștefan voievozi.

Un sat Tămășani atestat în anul 1520 (DIR, A. Moldova, veacul XVI, vol. I, d. 146, p. 162) ar putea fi același cu satul Tămășani din acest document.

Nu este exclus ca Buculeiu paharnic din acest document să fie același cu Buculeiu păharnicel atestat în același an (DIR, A. Moldova, XVI, vol IV, d. 307, p. 247; sau în 1619, ibidem, d. 452, p. 355) și în 1623 (DIR, A. Moldova, XVII, vol. V, d. 282, p. 212).

Un Maxin paharnic este atestat într-un document din anul 1606 (DIR, A. Moldova, veacul XVII, vol. II, d. 29, p. 30); într-un alt document, îndoelnic, care poartă aceeași dată (ibidem, d.1, p. 343) mai apare și un Maxin, căruia nu i se arată dregătoria, dar este citat alături de Buculeiu (1618, A. Moldova, veacul XVII, vol. IV, d. 307, p. 247).

Rusca, fiica Negritei, și Negrita, fiica Măriei, sînt menționate într-un alt document din același an (DIR, A. Moldova, veacul XVII, vol. IV, d. 307, p. 247).

6. 1634 (7142), august 11, Iași.

Vasile Lupu voievod judecă pîra dintre Udrea Giscă cu neamurile lui și Isac Dediul cu fratele său Toader pentru a treia parte a satului Starosilții, sub Cozanciu, și întărește lui Isac Dediul și fratelui său Toader stăpînirea ocinei. Se pune serbie 12 galbeni.

† *Иъ Василіе коюгда, коюю милостію господарь земли молдакскон. ѿже пѣдоша прѣдъ нами и прѣдъ нашими молдакскими бояри Оудръ Госкъ съ брашѣми и пакменице нхъ и шѣгали съ за лице прѣдъ господетка ми съ Исакъ Дѣдѣа и съ братъ его Шѣадѣ радѣ трѣпаа частъ, кишинѣ, въ село Старосѣлци, подъ Козанъ ю, съ колоестъ Хрѣлкѣ. Ино ѿдрѣ Гѣнскѣ съ браши и съ пакменици нхъ и ни казали прѣдъ нами аже Нѣа: съ братъ его не иматъ и ни ни нѣкоѣ пошторѣку къ тоѣ село и къ тоѣ частъ кишинѣ. Я слуга нашъ Исакъ Дѣдѣа съ братъ его Шѣадѣ а ни сказокали прѣдъ господетка ми єдинъ исписокъ за кикспленіе въ Мовсѣ Могила коюгда и єдинъ записъ за скѣдимелетка въ шѣлѣшъ и кѣ прѣгарѣи въ трѣхъ Бѣнѣшани и въ многи люди добри, писалици како кѣнна Исакъ Дѣдѣа съ <братъ его Шѣадѣ тоѣ трѣпаа частъ кишинѣ.....¹ кишка нхъ ѿрѣна. прѣкишка ѿдрѣ Гѣрчи радѣ єдна єто лѣн кишинѣ.*

¹ ... Textul este rupt și șters.